

Με το δρόπανο στο χέρι
Απομνημονεύματα μιας
εφηβικής περιπέτειας

Με το δράπανο στο χέρι

Απομνημονεύματα μιας εφηβικής περιπέτειας

Τίτλος: Με το δράπανο στο χέρι-Απομνημονεύματα μιας εφηβικής περιπέτειας

Συγγραφείς: Συλλογικό (μαθήτριες και μαθητές της Γ' τάξης του 1ου ΕΠΑΛ Γρεβενών)

Επιμέλεια: Ελένη Γκόρα

Εξώφυλλο: φωτογραφία από το μάθημα της Μηχανολογίας

Τόπος και Χρονολογία έκδοσης: Γρεβενά, 2024

Σελίδες: 35

Μορφή αρχείου: pdf

Γραμματοσειρά: Times New Roman

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση δίχως την έγγραφη άδεια του δημιουργού

Περιεχόμενα

Εισαγωγικό σημείωμα	6
Ευχές και άλλα	8
Το τέλος της τυρόπιτας	10
Η απορία	11
Αγίου Βαλεντίνου	12
Ιστορικά γεγονότα του σχολείου	13
Το ΕΠΑΛ	14
Σχολικά προγράμματα	15
Η ειδικότητά μου	16
Σκοτεινή μέρα	17
Το κάπνισμα.....	18
Αστείο	19
Γερμανία-Ελλάδα.....	20
Βαρετές σχολικές μέρες.....	21
Μικρές και όμορφες στιγμές.....	22
Η εκδρομή στη Θεσσαλονίκη	23
Η ανάμνησή μας	24
Οι αναμνήσεις μας	25
Αποχαιρετώντας την Γ' Λυκείου	26
Μια αξέχαστη εκδρομή.....	27
Η ανάμνηση	28
Η τρομακτική ιστορία του Ναυπλίου	29
Εκδρομή στο Ναύπλιο	30
Ένα γράμμα για το μέλλον.....	31
Η εκδρομή της χρονιάς	32
Τα τρία Λ.Λ.Λ.....	33
Νερό	34
Αναμνήσεις μιας συνταξιούχας εκπαιδευτικού	35

Εισαγωγικό σημείωμα

«Με το δρόπανο στο χέρι» είναι ο τίτλος του βιβλίου των μαθητριών και των μαθητών της Γ' τάξης του ΕΠΑΛ Γρεβενών. Σίγουρα, θα σας φανεί περίεργος. Ίσως όμως για όλα τα πράγματα υπάρχει και μια λογική εξήγηση. Ο τίτλος αναδεικνύει και μια άλλη όψη του ΕΠΑΛ. Στα προηγούμενα βιβλία συναντήσατε εξώφυλλα με ζωγραφιές και κατασκευές. Το ΕΠΑΛ ωστόσο, έχει και τη γνήσια αυθεντική πλευρά του. Μάλιστα, είναι γνωστό και για την ειδικότητα της μηχανολογίας. Με αφορμή λοιπόν, αυτή την ειδικότητα δημιουργήθηκε το συγκεκριμένο βιβλίο. Και όπως το δρόπανο περιστρέφεται για να τρυπήσει διάφορα υλικά, έτσι και οι ιστορίες που θα διαβάσετε περιστρέφονται για να τρυπήσουν τη μνήμη. Επομένως, στο βιβλίο «Με το δρόπανο στο χέρι» καταγράφονται τα απομνημονεύματα, που αποχαιρετούν τη σχολική πραγματικότητα και καλωσορίζουν τις νέες εμπειρίες και γνώσεις της ενήλικης ζωής. Οι *πολιτικές εξελίξεις* και οι *πολεμικές καταστάσεις* που συνέβησαν αντικατοπτρίζουν και τη θεματική ενότητα, ενώ στο τέλος συμπεριλαμβάνεται και μια ιστορία μιας συνταξιούχας εκπαιδευτικού, που τρόπο τινά *ζήλεψε* την περιπέτεια.

Καλή ανάγνωση!

Οι εκπαιδευτικοί της δράσης:

Ελένη Γκόρα

Αναστασία Κολωνιάρη

Βάια Λαζάρου

Έλενα Μαμάτσιου

Χρυσούλα Παπανικολάου

Ευχές και άλλα

Πριν τρία χρόνια μέσα στην πανδημία έγινε η έναρξη μιας νέας διαφορετικής σχολικής χρονιάς με μέτρα. Μάσκες, αντισηπτικά και ανοιχτά παράθυρα. Τάξεις με μαθήτριες και μαθητές που έβλεπες μόνο τα βλέμματά τους. Βλέμματά παιδικά!!! Περίεργα!!! *Κυρία τι μάθημα κάνετε; Μαθηματικά, απάντησα. Άλγεβρα και Γεωμετρία. Σύννεφα στα βλέμματά πολλών. Τα μαθηματικά δεν αρέσουν σε όλους τους μαθητές. Ζήσαμε τρία χρόνια δύσκολα. Πρωτόγνωρα!!! Μαθηματικά με αποστάσεις, και τόξο το φόβο του ιού!!! Βλέπω σήμερα πρόσωπα χωρίς τις μάσκες. Ανυπόμονα και ανήσυχα για το μέλλον τους. Εύχομαι το ταξίδι για την Ιθάκη να είναι μακρύ χωρίς Κύκλωπες. Θέλω να πιστεύω ότι έβαλα ένα λιθαράκι στη γέφυρα της γνώσης των αριθμών. Εύχομαι να χτίσουν τις δικές τους γέφυρες!!!*

«Ευ ζειν» σε όλους!

Βαΐτσα Λαζάρου

Με τα λόγια του ποιητή Κ.Π. Καβάφη «το πρώτο σκαλί» σας εύχομαι ολόψυχα καλή επιτυχία σε ό,τι κι αν κάνετε στη ζωή σας!

Κι αν είσαι στο σκαλί το πρώτο, πρέπει

νάσαι υπερήφανος κ' ευτυχισμένος.

Εδώ που έφθασες, λίγο δεν είναι

τόσο που έκαμες, μεγάλη δόξα.

Αμέτρητα σκαλοπάτια σας περιμένουν, αμέτρητα τα όνειρα και οι προσδοκίες σας. Να έχετε υγεία και να κοιτάτε μπροστά, γιατί αύριο πάντα είναι μια καινούρια μέρα με ελπίδα, φως, δύναμη και αισιοδοξία. Να έχετε πίστη στον εαυτό σας και εμπιστοσύνη στις ικανότητές σας. Με αισιοδοξία και χαμόγελο συνεχίστε την πορεία σας.

Αναστασία Κολωνιάρη

Μαθήτριες και μαθητές της Γ' τάξης του σχολείου μας,

Σας εύχομαι κάθε επιτυχία στον δρόμο που θα επιλέξετε στη ζωή σας. Θα υπάρξουν κάποιες φορές και δυσκολίες, αλλά εγώ θέλω να σας πω πως μέσα από αυτές μαθαίνετε, αρκεί ποτέ μα ποτέ να μην τα παρατάτε. Τώρα που πλησιάζει η ώρα να ανοίξετε τα φτερά σας, εύχομαι να έχετε τα μάτια σας ανοιχτά και να κυνηγάτε τις ευκαιρίες και τα όνειρά σας. Η ευχή μου και η συμβουλή μου είναι να κάνετε αυτό που πραγματικά αγαπάτε!

Με αισιοδοξία,

Χρυσούλα Παπανικολάου

Σας ευχαριστούμε για την υπέροχη συλλογή που δημιουργήσατε. Η δουλειά σας είναι εξαιρετική και μας εντυπωσιάζει. Είμαστε πολύ περήφανοι για εσάς αλλά και για τις δεξιότητες που αναδεικνύετε. Συγχαρητήρια για την επίδοση σας! Καλή επιτυχία στους στόχους σας!

Μαμάτσιου Ελένη

Εύχομαι να είστε πάντα ο εαυτός σας και να πιστεύετε στις δυνάμεις σας. Μπορείτε να καταφέρετε τα πάντα! Πολλά κι όμορφα ταξίδια από εδώ και στο εξής και...

Κάθε καλό με υγεία και τύχη!

Ελένη Γκόρα

Το τέλος της τυρόπιτας

Η ιστορία ξεκινάει στο 1ο ΕΠΑΛ ΓΡΕΒΕΝΩΝ και συγκεκριμένα την ημέρα που αποφάσισε το 15μελες να κλείσει το σχολείο. Πήγαν και πήρανε λουκέτα κι αλυσίδες και έκλεισαν το σχολείο και ο λόγος ήταν η τυρόπιτα. Δεν ήταν τρίγωνη; Κανείς δεν ξέρει. Ίσως να την ήθελαν σε σχήμα... σκύλου.

Μπήκαν στα τμήματα, βγάλανε τους καθηγητές και τους μαθητές έξω, κλείδωσαν τις πόρτες και μαζεύτηκαν στο κέντρο της αυλής και μέσα σε λίγα λεπτά είχε μαθευτεί πως οι επαλιώτες των Γρεβενών ήταν οι πιο σκληροπυρηνικοί που πέρασαν στη γη. Καταληψίες ως το κόκκαλο φώναζαν συνθήματα όπως: «ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΣΤΡΙΦΤΗ, ΘΕΛΟΥΜΕ ΣΚΥΛΙ!».

Η κατάληψη είχε κρατήσει τουλάχιστον 2 χρόνια και θύμιζε στον λαό την γεύση της Γαλλικής Επανάστασης. Όταν μαθεύτηκε, οι ένοπλες δυνάμεις του κράτους ήθελαν να εισβάλουν μέσα στο κτίριο και να εξολοθρεύσουν τους καταληψίες. Έτσι, οι επαλιώτες έβγαλαν ανακοίνωση ότι ήθελαν τρόφιμα και όπλα, διότι δεν μπορούσαν να εξέλθουν από το κτίριο. Το 1ο και το 2ο Λύκειο τους παρείχε ό,τι προμήθειες ήθελαν και ό,τι φυσικά μπορούσαν να δώσουν. Τελικά, όχι μόνο η τυρόπιτα δεν έγινε σκυλί αλλά ούτε το σκυλί τυρόπιτα.

Δεύτερο αίτημα ήταν η διάβαση που δεν υπήρχε. Σκοτώθηκαν πάνω από 5 άτομα από τα τανκς, τα οποία περνούσαν για να έρθουν και να διαλύσουν το σχολείο, καθώς φήμες ακουστήκαν πως υπήρχε ένα αυγό που το κλώσαγε η παλιά διεύθυνση του ΕΠΑΛ. Οι μαθητές του ΕΠΑΛ, επειδή βρήκανε τα αρχεία στον υπολογιστή της Διεύθυνσης, άνοιξαν το υπόγειο, βρήκανε το αυγό, το έσπασαν και από εκεί βγήκε μια γλιστερή μάζα με 15 χιλιάδες ματιά. Αυτό το πλάσμα με το που ξύπνησε άρχισε να κατασπαράζει τους μαθητές και να δυναμώνει όλο και περισσότερο. Έκαψε το κτίριο με τα μπιρμπιλωτά του ματάκια κι έτσι έμεινε στην ιστορία το 1ο ΕΠΑΛ Γρεβενών και οι μαθητές του.

Από τους πιο φαντασιόπληκτους του ΕΠΑΛ ΓΡΕΒΕΝΩΝ,

τα αγωνιστικά μας χαιρετίσματα και τα φιλιά μας!

Η απορία

Ήταν μια σκοτεινή βροχερή μέρα του χειμώνα.

Ο πλάτανος στο κέντρο της αυλής του σχολείου κουνιόταν σαν δαιμονισμένος από τον ισχυρό άνεμο, που επικρατούσε. Μόλις είχε χτυπήσει το κουδούνι για την έναρξη της πρώτης ώρας. Όλα κυλούσαν ήρεμα και ήσυχα όπως κάθε φορά με εξαίρεση τον δυνατό αέρα.

Ο καθηγητής έκανε μάθημα και εμείς σκρολάραμε στα social, ώσπου ένας ξαφνικός κρότος ξεσήκωσε τους πάντες. Σε δευτερόλεπτα όλοι βγήκαν έξω προσπαθώντας να καταλάβουν τι έχει συμβεί. Στα πρόσωπά τους ήταν ζωγραφισμένη η απορία και συνάμα ο φόβος.

Διάφορες υποθέσεις ακούστηκαν, όμως κανένας δεν ήξερε τι πραγματικά είχε συμβεί. Ήταν τρομοκρατική επίθεση; Μια ανώριμη πλάκα; Ή μήπως κάτι άλλο....;

Μαχμούτ

Αγίου Βαλεντίνου

14 Φλεβάρη ξημέρωσε για το ΕΠΑΛ Γρεβενών και τις μαθήτριες και τους μαθητές του τμήματός μου.

Η ιδέα των αγοριών ήταν να προσφέρουν στα κορίτσια της τάξης μας σοκολατάκια σε σχήμα καρδιάς. Έτσι, μπαίνοντας τα αγόρια μέσα στην τάξη-χωρίς τα κορίτσια να υποψιάζονται τίποτα-άρπαξαν το πρώτο θρανίο που βρήκαν μπροστά τους και άρχισαν να βγάζουν από την τσάντα τους τα κουτιά με τα σοκολατάκια.

Όσο τα τακτοποιήσουν, μας είπαν πως με αφορμή την ημέρα του Αγίου Βαλεντίνου θα προσέφεραν στα κορίτσια της τάξης σοκολατάκια σαν ένδειξη σεβασμού, επειδή τους βοήθησαν στα διαγωνίσματα.

Έπειτα, κάποια από τα σοκολατάκια τα κέρασαν στα υπόλοιπα αγόρια για να μην έχουν παράπονο. Επίσης, όσα περίσσεψαν τα προσέφεραν στα υπόλοιπα κορίτσια των τμημάτων σαν σωστοί gentlemen που είναι.

Αυτή η κίνηση ήταν πολύ πρωτότυπη καθώς δεν είχε ξανασυμβεί στα σχολικά χρόνια. Ήταν μια κίνηση πολύ όμορφη που θα μας μείνει αξέχαστη και μια μοναδική ανάμνηση από τα σχολικά χρόνια του ΕΠΑΛ!

B.A.

Z.X.

Ιστορικά γεγονότα του σχολείου

Το 2021, όταν ήμουν στο 1^ο Λύκειο Γρεβενών στην Α' τάξη αρχικά όλα τα πράγματα ήταν ωραία κι ήρεμα. Μετά άρχισαν οι φασαρίες. Εκεί έγιναν άσχημα επεισόδια με βρισιές, πολέμους και τσακωμούς. Θυμάμαι ήταν Δευτέρα, 03 Οκτωβρίου 2021. Στη συνέχεια, όταν τα επεισόδια έγιναν ακόμα πιο άγρια αποφάσισα να αλλάξω σχολείο. Έτσι λοιπόν, θέλησα να έρθω στο 1^ο ΕΠΑ.Λ Γρεβενών για να κάνω μια γνωριμία με τους νέους καθηγητές. Στη μνήμη μου θα μου μείνουν οι εργασίες της κυρίας Τ. Α. στη φυσική. Αυτή η κυρία μας έβαζε διαγωνίσματα στη χημεία και στη φυσική. Τι να πω; Ελπίζω πρώτα ο Θεός να περάσω την τάξη με έναν υπέροχο βαθμό και να μπω στο Πανεπιστήμιο!

Με πολλή αγάπη,

H.M.

Το ΕΠΑΛ

Το 2021 ξεκίνησα να φοιτώ στο 1^ο Ημερήσιο ΕΠΑΛ Γρεβενών. Αυτή τη χρονιά έχω αποκομίσει πολλές εμπειρίες, ιδέες και απόψεις για την κοινωνία και τη ζωή. Αυτά τα χρόνια ήταν πολύ σημαντικά για εμένα. Μπόρεσα να καταλάβω τι είναι καλό και τι κακό για εμένα. Θέλω να μου εξασφαλίσω ένα καλό μέλλον. Γενικά, το ΕΠΑΛ, το σχολείο μου, είναι ένα σχολείο που έχει πολύ καλά παιδιά. Έχουν πλάκα και είναι διασκεδαστικά. Αυτό που θα θυμάμαι πιστεύω για πάντα είναι τα αστεία μας και οι βλακειές μας.

X.Z.

Σχολικά προγράμματα

Το 1^ο ΕΠΑΛ Γρεβενών κάθε χρόνο οργανώνει διάφορα προγράμματα που συμμετέχουν μαθητές όλων των τάξεων. Εμείς συμμετείχαμε σε δύο διαφορετικά προγράμματα εξίσου σημαντικά. Το ένα πρόγραμμα είχε ως θέμα την ευαισθητοποίηση για την κακοποίηση και το άλλο είχε τη συμμετοχή των μαθητών ως πρέσβεις του Ευρωκοινοβουλίου.

Με αφορμή το γεγονός ότι παρατηρούνται πολλά περιστατικά κακοποίησης κατά των γυναικών ή αρκετά περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας, το σχολείο ήθελε να ευαισθητοποιήσει τους μαθητές μέσω αυτής της πρωτοβουλίας. Αρχικά, οι μαθητές συνεργάστηκαν ζωγραφίζοντας μελανιές, σημάδια και χτυπήματα στα πρόσωπά τους, τα οποία ήταν αληθοφανή. Στη συνέχεια, βγήκαν φωτογραφίες και τα συμπεριέλαβαν σε αφίσες.

Το επόμενο πρόγραμμα του σχολείου είχε να κάνει με τη συμμετοχή των μαθητών ως πρέσβεις του Ευρωκοινοβουλίου. Οι μαθητές μαζί με τη βοήθεια των καθηγητριών του προγράμματος ανέπτυξαν μια συνεργασία που το αποτέλεσμα της είχε μεγάλη επιτυχία. Οι συμμετέχοντες έκαναν διάφορες εργασίες με θέμα το πως βοηθάει η ΕΕ την πόλη των Γρεβενών. Στη συνέχεια, οι μαθητές του σχολείου συμμετείχαν σε εκδηλώσεις και σε άλλες πόλεις. Εκεί έφτιαξαν τυπωμένα μπλουζάκια και κούπες με τη σημαία της ΕΕ και το όνομα το σχολείου. Καθώς ολοκληρώθηκε η διαδικασία ανακοινωθήκαν τα αποτελέσματα. Το σχολείο βγήκε στις πρώτες θέσεις.

Σ.Τ

R

B.

Η ειδικότητά μου

Εγώ είμαι στη Γεωπονία Τροφίμων. Στην ειδικότητα αυτή ασχολούμαστε με κοπές κρεάτων, μαγειρεύουμε, τρώμε και μαθαίνουμε για τα τρόφιμα και τις θρεπτικές τους ουσίες. Επέλεξα αυτή την ειδικότητα γιατί μου αρέσει το μαγείρεμα. Στο σπίτι δοκιμάζω πολλές συνταγές. Η σπεσιαλιτέ μου είναι ρύζι με κοτόπουλο, ενώ είμαι σε φάση να απογειώσω το παστίτσιο.

A.Σ.

Σκοτεινή μέρα

Χθες έπαιξα στο fics tournament αντί για να διαβάσω. Ήταν η καλύτερη εμπειρία της ζωής μου. Έβγαλα 247 πόντους. Μετά όμως, ξύπνησα στο θρανίο του σχολείου μου. Ένα δάκρυ κύλησε! Δεν μπορούσα να το πιστέψω, ήθελα να το αποφύγω, αλλά ήταν η πικρή αλήθεια. Κι έτσι είπα στον φίλο μου, τον Φάνη: «Το παραδέχομαι Φ., είμαι εσύ, δεν θα προσπαθήσω να το αρνηθώ!».

B.I

Φ.Τ

Το κάπνισμα

Ξεκίνησα να καπνίζω στο σχολείο. Δεν ξέρω αν είναι θετικό ή αρνητικό, αλλά ναι! Καπνίζω Davidoff, γιατί είναι ωραία και βαριά. Τράκες δεν κάνω.

Γ.

Αστείο

Μια μέρα στο σχολείο έγινε ένα πολύ αστείο περιστατικό. Ένας συμμαθητής μου έπεσε κάτω κι όλη η τάξη γελούσε. Ήταν μια πολύ αστεία στιγμή και μου άρεσε πάρα πολύ.

Γ. Τζ.

Γερμανία-Ελλάδα

Με λένε Α. Πιο πριν ζούσα για μικρό χρονικό διάστημα στη Γερμανία, στην Στουγκάρδη. Πριν 3 χρόνια γράφτηκα σε αυτό το σχολείο. Στο 1ο ΕΠΑΛ Γρεβενών φοιτούσαν και οι δικοί μου – μαμά, μπαμπάς, αδερφός. Την πρώτη μέρα εδώ πέρασα έτσι κι έτσι. Αυτό που θυμάμαι είναι ότι γνώρισα τα υπόλοιπα παιδιά και έπειτα απέκτησα παρέα. Γενικά, οι ώρες σε αυτό το σχολείο περνάνε πολύ βαρετά. Νιώθω ότι ζω μια ρουτίνα. Κάθε μέρα τα ίδια και τα ίδια. Αλλά δεν πειράζει, μου έμειναν λίγοι μήνες ακόμη. Μετά θα πάω στη Θεσσαλονίκη και θα γίνω Βοηθός Νοσηλευτικής Χειρουργείου. Αυτό που θα κρατήσω από αυτό το σχολείο είναι τα καλά παιδιά που γνώρισα.

Α.

Βαρετές σχολικές μέρες

Από αυτό το σχολείο δεν θέλω να θυμάμαι τίποτα. Δεν θέλω να έχω καμιά ανάμνηση από τα σχολικά χρόνια. Δεν πέρασα καλά, γιατί δεν είχα καλές παρέες. Εδώ κάπως βελτιώθηκαν τα πράγματα, αλλά δεν μπορώ να πω ότι ξετρελάθηκα. Οι μέρες και το πρόγραμμα είναι βαρετό. Ανυπομονώ κάθε φορά να έρθει η Παρασκευή και μετράω τους μήνες για να τελειώσω. Μετά θα ήθελα να σπουδάσω στη Θεσσαλονίκη και να γίνω σεφ! Τα καλύτερα έρχονται και με αυτό θα κλείσω.

M.

Μικρές και όμορφες στιγμές

Απ' όσο θυμάμαι δεν έχουμε περάσει και πολύ ιδιαίτερες καταστάσεις στο σχολείο μας. Θα τις περιέγραφα ότι μοιάζουν πιο πολύ με μικρές, απλές και καθημερινές στιγμές, συζητήσεις και αστεία στα διαλείμματα, μικρές σκανταλιές μέσα στην τάξη, διασκεδαστικές όλες τους, όπως εκείνες που περάσαμε σε εκείνη την τριήμερη εκδρομή που είχαμε πάει στην Κόνιτσα.

Σε εκείνη την εκδρομή είχαμε δει πολλά ενδιαφέροντα και όμορφα τοπία και γεφύρια. Επίσης, είχαμε επισκεφθεί το σπίτι του Αγίου Παΐσιου κι ένα πολεμικό μουσείο. Με τις φίλες μας περάσαμε πολύ ωραία σε αυτή την εκδρομή και βγάλαμε πολλές φωτογραφίες και βίντεο. Αυτό που σκεφτόμαστε είναι ότι δυστυχώς, φτάσαμε στο τέλος των σχολικών μας χρόνων και θα μας λείψουν όλες αυτές οι όμορφες στιγμές που περάσαμε όλοι μαζί!

Α.Δ.

Θ.Κ.

Η εκδρομή στη Θεσσαλονίκη

Όταν πήγαινα στην Α' Λυκείου πήγαμε εκδρομή στη Θεσσαλονίκη. Ήμουν πολύ χαρούμενος που θα πήγαινα σε αυτή την πόλη. Επισκέφτηκα ένα μουσείο και μετά έφαγα με τον φίλο μου τον Δημόκριτο. Έπειτα, πήγα σε ένα εμπορικό και έκανα βόλτες στα μαγαζιά. Αγόρασα κιόλας μια μπλούζα. Τέλος, πήρα τηλέφωνο και τη θεία μου τη Σάρα και της είπα πως ήθελα να πάω σπίτι της. Ήταν μια πολύ όμορφη εμπειρία!

Rap

Η ανάμνησή μας

Η ανάμνηση που μας έχει μείνει από τα σχολικά χρόνια είναι μια διήμερη εκδρομή στην Κόνιτσα. Σε ένα δωμάτιο με 6 κρεβάτια κοιμηθήκαμε 12-13 άτομα. Πέρασαμε πάρα πολύ ωραία. Είπαμε πολλά μέχρι που ξημέρωσε. Αυτή είναι η πιο όμορφη ανάμνησή μας. Θα μας μείνουν οι πλάκες και τα γέλια. Γίναμε όλοι μια παρέα και αυτό ήταν το πιο ωραίο!

Η νεράιδα και το παλικάρι

Οι αναμνήσεις μας

Το σχολείο θα λέγαμε πως όλοι το βαριόμαστε. Έχει όμως και τα καλά του, όπως τις εκδρομές και τις εκδηλώσεις. Η δική μας αξέχαστη ανάμνηση ήταν η εκπαιδευτική εκδρομή στην Κόνιτσα, που πραγματοποιήθηκε στις 27/03/2023. Οι αναμνήσεις αυτές θα μείνουν αποτυπωμένες στο μυαλό μας. Θα τις θυμόμαστε για χρόνια και θα γελάμε.

Όταν ξεκινήσαμε ήμασταν τόσο χαρούμενοι και ενθουσιασμένοι που θα διασκεδάζαμε παρέα με τους συμμαθητές και τους καθηγητές μας. Σε αυτόν τον προορισμό είδαμε νέα πράγματα και γνωρίσαμε ευγενικούς ανθρώπους, που μας ξενάγησαν στον τόπο που μεγάλωσαν και έζησαν. Στον γυρισμό όλοι μας ήμασταν ευγνώμονες για ό,τι ζήσαμε αλλά και στεναχωρημένοι που τελείωσε όλο αυτό τόσο γρήγορα.

Όλα αυτά μας βοηθούν να θυμόμαστε τις όμορφες στιγμές που έχουμε ζήσει και να αισθανόμαστε συνδεδεμένοι με αυτές. Οι αναμνήσεις μπορούν να μας φέρουν χαμόγελα και να μας δώσουν δύναμη για να συνεχίσουμε τη ζωή μας πραγματοποιώντας κι άλλα ταξίδια.

M.

Αποχαιρετώντας την Γ' Λυκείου

Αφού αποφασίσαμε ομόφωνα όλη η Γ' τάξη να πάμε τη τελευταία μας σχολική εκδρομή στο Ναύπλιο, περιμέναμε με ανυπομονησία να φτάσει η μέρα της αναχώρησης.

Όταν ήρθε η ώρα να επιβιβαστούμε στο λεωφορείο, όλοι ήμασταν πολύ ενθουσιασμένοι! Καθ' οδόν για τον προορισμό μας κάναμε τη πρώτη μας στάση στο Μεσολόγγι, όπου βαρεθήκαμε κυριολεκτικά τη ζωή μας και περιμέναμε πώς και πώς την ώρα για να φύγουμε.

Όταν φτάσαμε στο Ναύπλιο, αφού τακτοποιηθήκαμε στο ξενοδοχείο μας μάς είχε απομείνει ελεύθερος χρόνος για ξενάγηση στη πόλη. Επί πέντε μέρες και πέντε νύχτες αξιοποιούσαμε πολύ εποικοδομητικά το χρόνο μας κάνοντας διάφορες δραστηριότητες και διασκεδάσαμε διαρκώς.

Επίσης, ζήσαμε πολλές συναρπαστικές στιγμές, οι οποίες στο συγκεκριμένο κείμενο δεν πρέπει να αναφερθούν γιατί είναι εξαιρετικά προσωπικές. Παρόλα αυτά, μπορούμε να τις χαρακτηρίσουμε ως ξεχωριστές αναμνήσεις που θα μείνουν για πάντα χαραγμένες.

Υ.Γ. Η Σ. ΤΡΑΒΗΞΕ ΧΑΛΙΑ ΒΙΝΤΕΟ. ΜΗΝ ΤΟ ΔΕΙΤΕ ΓΙΑΤΙ ΘΑ ΝΟΜΙΖΕΤΕ ΠΩΣ ΠΕΡΑΣΑΜΕ ΑΠΑΙΣΙΑ.

Μια αξέχαστη εκδρομή

Μια από τις πιο όμορφες αναμνήσεις που έχω από τα σχολικά μου χρόνια στο ΕΠΑΛ είναι η πενθήμερη εκδρομή που πήγαμε στο Ναύπλιο. Ανυπομονούσαμε μήνες πριν για αυτή την εκδρομή και σχεδιάζαμε με την παρέα μου πώς θα χωριζόμασταν στα δωμάτια και τι θα παίρναμε μαζί μας.

Κατά τη διάρκεια της εκδρομής συνέβησαν πολλά γεγονότα. Αυτό που θυμάμαι χαρακτηριστικά είναι η πρώτη μας βραδιά στο ξενοδοχείο, την οποία την περάσαμε γελώντας και παίζοντας ένα παιχνίδι. Κοιμηθήκαμε όταν ξημέρωνε κι αυτό είχε ως αποτέλεσμα την επόμενη ημέρα να νυστάζουμε όλοι.

Το επόμενο βράδυ καθίσαμε στην παραλία πλάι στο κύμα και λέγαμε διάφορα τραγούδια. Όμως, αντί να καθόμαστε στην άμμο καθόμασταν πάνω στα σεντόνια που πήραμε από το ξενοδοχείο. Ο υπεύθυνος του ξενοδοχείου ήταν μονίμως με νεύρα και σίγουρα ήθελε να μας διώξει. Ευτυχώς δεν το έκανε...

ΠΠΓΚΟΥΪΝΑΚΙ

Η ανάμνηση

Η ανάμνηση είναι μια στιγμή, που ένας άνθρωπος την έχει ζήσει και του έχει χαραχτεί βαθιά στην μνήμη. Θυμάμαι μια σκηνή από την πενταήμερη εκδρομή, στην οποία ένας τύπος ήθελε να μου δώσει ένα βραχιόλι, το λεγόμενο χακούνα ματάτα και προσπαθούσα να τον αποφύγω ευγενικά.

Ακόμη, στην εκδρομή αυτή είδαμε καινούριους τόπους, άλλα ήθη και έθιμα, γνωρίσαμε καινούργιες κουλτούρες, καθώς και καινούργιους ανθρώπους. Στο δωμάτιο δεν ξεκουραζόμασταν ποτέ για είχαμε τόση ενέργεια που καθόμασταν και μιλούσαμε με τις ώρες και παίζαμε πολλά επιτραπέζια. Ακούγεται σαν παραμύθι ό,τι ζήσαμε: ήταν όμορφα και οργανωμένα. Βέβαια υπήρχαν και ευτράπελα, και θα σας το πω· όταν φεύγαμε με το караβάκι είχε κύμα και καθώς το караβάκι πήγε να μας αφήσει παραλίγο να πέσω στη θάλασσα.

Αξέχαστη εκδρομή!

M.T.

Η τρομακτική ιστορία του Ναυπλίου

Ήταν αργά το βράδυ και καθόμασταν στο δωμάτιο και σκεφτόμασταν τι να κάνουμε πριν κοιμηθούμε. Ξαφνικά σηκώθηκε η Χ. και με ένα χαμόγελο στα χείλη μας είπε ότι θέλει να καλέσει τα πνεύματα. Η Χ. λοιπόν, πήγε κατευθείαν στον καθρέφτη. Τα άλλα δυο κορίτσια την παρατηρούσαν με περιέργεια. Η Χ. τότε άρχισε να λέει μια χαρακτηριστική φράση τρεις φορές. Μετά την τρίτη φορά ακούστηκε ένας θόρυβος. Τρομάξαμε όλες μας τόσο πολύ που το υπόλοιπο βράδυ δεν κλείσαμε μάτι.

Εκδρομή στο Ναύπλιο

Την τρίτη μέρα που ήμασταν στο Ναύπλιο, πήγαμε στις Σπέτσες. Είδαμε το όμορφο νησί, καθίσαμε να φάμε και να πιούμε, γελάσαμε και περάσαμε καλά. Όταν ήρθε η ώρα της επιστροφής, πήραμε τα θαλάσσια ταξί. Η παρέα μας μπήκε σε ένα από αυτά κι άρχισε να βγάζει φωτογραφίες, μιας και ήταν μια νέα εμπειρία. Εμείς φτάσαμε ασφαλείς και περιμέναμε το υπόλοιπο σχολείο. Εντωμεταξύ, άρχισε να έχει πολύ αέρα και κύμα με αποτέλεσμα τα υπόλοιπα παιδιά να αργήσουν να έρθουν. Όταν έφτασαν μας διηγούνταν με χαχανητά πως πέρασε από το μυαλό τους ότι θα έπεφταν στη θάλασσα και θα γινόντουσαν τροφή για τα σκυλόψαρα. Πραγματικά. γελάσαμε πολύ με αυτήν την προοπτική. Τέλος, καλά όλα καλά χωρίς κανέναν κίνδυνο. Ήταν μια πολύ όμορφη και αστεία εμπειρία που θα μας μείνει αξέχαστη.

Λ. Ο.

Χ. Ντ.

Ένα γράμμα για το μέλλον

Αγαπητό μου εγγονάκι,

Ήθελα να σου γράψω από τώρα, που είμαι μαθητής Γ' Λυκείου, αυτό το γράμμα για να το διαβάσεις όταν εγώ θα είμαι μεγάλος και εσύ θα υπάρχουν για να μάθεις μια ιστορία από τα σχολικά μου χρόνια. Όταν ήμουν Β' Λυκείου, είχαμε πάει μια τριήμερη εκδρομή στον Βόλο. Εκεί μας έδειξαν διάφορα αξιοθέατα και μας πήγαν σε πολλά μουσεία της περιοχής. Την πρώτη μέρα επισκεφτήκαμε ένα μουσείο εντομολογίας. Στον χώρο αυτό υπήρχαν έντομα από όλο τον κόσμο όπως πεταλούδες, σκαθάκια και αράχνες. Αργότερα αποφασίσαμε να πάμε σε ένα ρεμπετάδικο. Εκεί φάγαμε, χορέψαμε και ήπιαμε. Την επόμενη μέρα επισκεφτήκαμε το πανέμορφο Πήλιο. Καθώς ανεβαίναμε στο Πήλιο απολαύσαμε την ωραία θέα. Το βράδυ πήγαμε σε ένα από τα πιο γνωστά club της περιοχής και περάσαμε υπέροχα. Την τελευταία μέρα της εκδρομής είδαμε το αρχαιολογικό μουσείο του Βόλου και βγάλαμε πολλές φωτογραφίες και βίντεο. Τέλος, μας πήγαν σε μια ψαροταβέρνα για να γευτούμε τα τοπικά φαγητά της πόλης. Ήταν η καλύτερη εκδρομή της ζωής μου!

Σε φιλώ,

Ο παππούς σου

Η εκδρομή της χρονιάς

Την περσινή χρονιά με το σχολείο μας επισκεφτήκαμε τον φανταστικό και εκθαμβωτικό Βόλο! Η εκδρομή έγινε την περίοδο της Άνοιξης, τον μήνα Απρίλιο. Έτσι, μας δόθηκε η ευκαιρία να δούμε περισσότερα αξιοθέατα.

Την πρώτη μέρα της άφιξής μας στο ξενοδοχείο, επειδή προηγήθηκε ένα κουραστικό ταξίδι και επειδή πολλοί από εμάς πηγαίναμε για πρώτη φορά εκεί, ήμασταν αρκετά ενθουσιασμένοι.

Αρχικά, η μέρα κύλησε πολύ χαλαρά. Πήγαμε για καφέ και φαγητό στην παραλία. Το βράδυ μαζευτήκαμε σε ένα ρεμπετάδικο τρία σχολεία από τρεις διαφορετικές πόλεις της Ελλάδας και χορέψαμε όλοι μαζί λες και γνωριζόμασταν χρόνια. Κάναμε τρελό κέφι.

Τις υπόλοιπες μέρες τις περάσαμε σούπερ με πολλές βόλτες και ξεναγήσεις, αλλά αυτό που θα κρατήσουμε είναι η νύχτα στο κλαμπ...

Τα τρία Λ.Λ.Λ.

Από αυτό το σχολείο μου έχουν μείνει πολλά, τα οποία δεν μπορώ να τα πω. Αυτό όμως, που μπορώ να αφηγηθώ είναι η εκδρομή στον Βόλο. Εκεί είδαμε πολλά μουσεία και πήγαμε και σε πολλά μαγαζιά. Γενικά είναι πολύ ωραίες οι εκδρομές. Τις καλύτερες μάλιστα, τις έζησα εδώ στο Λύκειο.

Ακόμη μια εκδρομή που θυμάμαι είναι όταν πήγαμε Θεσσαλονίκη για να δούμε ένα μουσείο. Δεν το έδωσα σημασία, γιατί εγώ προτίμησα να πάω για ψώνια και για καφέ.

Στον γυρισμό ο Μ. και ο Κώστας, οι φίλοι μου, έχασαν δυστυχώς το πορτοφόλι τους. Ολόκληρο το λεωφορείο αναστάτωσαν για να το βρουνε! Εν τέλει το βρήκε μόνο ο Μ. Ο Κ. γύρισε στενοχωρημένος, αφού δεν βρήκε το πορτοφόλι του.

Κι αυτή ήταν μια ωραία εκδρομή, αλλά με μικρά προβλήματα.

Λ.Λ.Λ.

Νερό

Μια ωραία ανάμνηση που έχω από το σχολείο είναι η πενταήμερη εκδρομή στον Βόλο. Θυμάμαι που ο φίλος μου, ο Λόρκις είχε πει τόσο πολύ νερό που ένιωθε σαν βαρέλι. Μετά από αρκετά λίτρα ο Λόρκις πήγε να φύγει μέσα στο λιμάνι και να γίνει ένα με αυτό.

Σ. Χ.

Α. Τ.

Αναμνήσεις μιας συνταξιούχας εκπαιδευτικού

Συνταξιούχα πλέον εξομολογούμαι για πρώτη φορά την αιτία, το έναυσμα, ας πούμε, της απόφασής μου να ακολουθήσω αυτό το επάγγελμα.

Θυμάμαι...

Ήταν 30 Ιανουαρίου 1973, γιορτή των Τριών Ιεραρχών κι εγώ μαθήτριά της Στ' Δημοτικού. Εκείνη την ημέρα ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων έδινε δώρο μια τσάντα στον άριστο μαθητή της έκτης τάξης για να επαινέσει τις προσπάθειές του. Ε, λοιπόν, η άριστη μαθήτριά της έκτης ήμουν εγώ, παρόλο που είχα μια τσάντα με χαλασμένο χερούλι που την κουβαλούσα αγκαλιά. Καινούρια τσάντα θα έπαιρνα την άλλη χρονιά, στην Α' Γυμνασίου-έτσι μου είχαν υποσχεθεί οι γονείς μου.

Η καρδιά μου χτυπούσε δυνατά. Η χαρά μου ήταν απερίγραπτη! Θα είχα καινούρια τσάντα! Αυτή η χαρά όμως, δεν κράτησε παρά ελάχιστα λεπτά. Οι δάσκαλοί μου αποφάσισαν να την δώσουν στην Γ. Σ.

Η Γ. Σ. ήταν η κόρη του δασκάλου της έκτης και συμμαθήτριά μου. Φυσικά, δεν ήταν καλή μαθήτριά. Ήταν η κόρη του δασκάλου. Και τώρα που το σκέφτομαι είναι ότι, επειδή ήταν η κόρη του δασκάλου, έφτανε ένα «Μπαμπά, βαριέμαι σήμερα...». Κι έτσι ήμασταν στον δρόμο για εκδρομή. Τότε βλέπετε πηγαίναμε έξι μέρες στο σχολείο και μια μέρα από τις έξι πηγαίναμε εκδρομή. Α, όλα κι όλα! Κάναμε μάθημα στη φύση ως και διαγωνίσματα γράφαμε.

Όπως είναι φυσικό μόλις είδα την Γ. Σ. να κρατάει το κουτί με την υπέροχη δερμάτινη ταμπά σχολική τσάντα, καυτά δάκρυα άρχισαν να κυλούν στα μαγουλά μου και ξέσπασα σε αναφιλητά. Τότε πήρα την μεγάλη απόφαση: «Θα γίνω εκπαιδευτικός!» Και μετά πρόσθεσα «Αλλά δεν πρόκειται να κάνω ποτέ μα ποτέ χάρη σε παιδί συναδέλφου». Και δεν έκανα ποτέ και πολλές φορές ήμουν και πιο αυστηρή μαζί τους.

Α.

